



ת"פ 24416/06/13 - מדינת ישראל נגד רימא כרכי

בית המשפט המחוזי בירושלים
בפני כב' השופט אריה רומנוב

ת"פ 24416-06-13 מדינת ישראל נ' כרכי
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נ ג ד

רימא כרכי

הנאשמת

ב"כ המאשימה: עו"ד ג'ניה קליימן - פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

ב"כ הנאשמת: עו"ד מחמד עווד

גזר דין

כללי וכתב האישום המתוקן

- ביום 2.3.14 הורשעה הנאשמת על פי הודאתה בעובדות כתב האישום המתוקן שהוגש בתיק זה, בעבירה של סיוע להצתה, לפי סעיף 448(א) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "**החוק**").
- ואלה המעשים: בין הימים 2.5.13-30.4.13 קשרו שניים - עלי כרכי (להלן: "**עלי**") ורושדי עספור (להלן: "**רושדי**") - קשר להצית את רכבה של פאוזיה כרכי המשמש דרך קבע את בעלה, זיאד, וזאת על רקע סכסוך קודם בין הנאשמת ועלי לבין זיאד. בסמוך לאחר מכן יידעו עלי ורושדי את הנאשמת אודות הקשר. במסגרת הקשר ולשם קידומו בדקה הנאשמת היכן מחנה זיאד את רכבו בדרך כלל, והאם באזור זה מוצבות מצלמות אבטחה. ביום 2.5.13 בסביבות השעה 24.30 נסעו עלי ורושדי, ברכבו של רושדי, לקרבת ביתו של זיאד ואיתרו את הרכב. עלי ורושדי שפכו על הרכב בנזין והציתו אותו. כתוצאה ממעשיהם של עלי ורושדי נגרם נזק כבד למכסה המנוע, המושבים הקדמיים, השמשה הקדמית והגלגלים הקדמיים. לאחר ביצוע ההצתה, התקשרו עלי ורושדי לנאשמת ועדכנו אותה כי ביצעו את המשימה. רושדי ציין באוזני הנאשמת כי במהלך ההצתה נשרפו מכנסיו, ובתגובה הבטיחה הנאשמת לרושדי כי תקנה לו זוג מכנסיים חדשים.

תסקיר שירות המבחן

עמוד 1



3. בעניינה של הנאשמת הוגש תסקיר שירות המבחן. מהתסקיר שניתן ביום 1.5.14 עולה, כי הנאשמת, כבת 32, נשואה ואם לשלושה ילדים בגילאי 9-13, מתגוררת בבית חנינא. הנאשמת סיימה 8 שנות לימוד והיא אינה עובדת כיום מחוץ לבית. על פי האמור בתסקיר, משפחת המוצא של הנאשמת הגיעה מירדן והיא מונה זוג הורים ושבעה אחים בגילאים 17-35, כאשר הנאשמת היא השלישית בסדר הלידה. הנאשמת נישאה בגיל 17, ולבני הזוג, כאמור, שלושה ילדים. בעלה של הנאשמת עובד כחשמלאי רכב. מהתסקיר עולה, כי הנאשמת נעדרת עבר פלילי. בהתייחס לעבירה מושא כתב האישום התרשמות שירות המבחן היא, כי הנאשמת נושאת באחריות לה. עוד עולה, כי לדברי הנאשמת הרקע לביצוע העבירה היה כעס וחוסר אונים שחשה ביחס לגיסה, זימד, עימו היתה מסוכסכת קודם לכן, וכי היוזמה להצית את הרכב באה מצידו של עלי. הנאשמת הדגישה בפני שירות המבחן כי היא מכירה בטעותה וביטאה חרטה על המעשים. התרשמות שירות המבחן היא, כי מעצרה בן היומיים של הנאשמת היווה עבורה חוויה מטלטלת והרתעתית ביותר. עוד התרשם שירות המבחן, כי הנאשמת אינה מאופיינת בקווים עברייניים, וכי מבחינתה היא נשאה במחיר אישי כבד עד כה, בפרט סביב מעצרה והתווית החברתית הנלווית לכך. שירות המבחן התרשם עוד, כי הנאשמת רוחשת דאגה כנה לילדיה ורצון לנהל את חייה באורח תקין מבלי להסתבך עוד בפלילים. על רקע האמור המליץ שירות המבחן להקל בעונשה של הנאשמת. מהתסקיר עולה, כי הנאשמת ביטאה בפני שירות המבחן הסתייגות ממסגרת של של"צ וזאת בשל הצורך שלה להיות עם בנה אשר עבר תאונת דרכים בסמוך להכנת התסקיר (לפני כ-10 חודשים). מכל מקום, התרשמות שירות המבחן היא כי הנאשמת זקוקה למסגרת חיצונית נוקשה יותר, ובסיכומו של דבר המליץ על בחינת התאמתה למסגרת של עבודות שירות.

טיעוני הצדדים לעונש

4. בפתח דבריה הפנתה ב"כ המאשימה לכך שעניינם של המבצעים העיקריים - עלי ורושדי - הסתיים ודינם נגזר (יחד עם תיקים נוספים). יצוין, כי עניינו של עלי נדון אצל כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן ואילו עניינו של רושדי נדון לפני (במסגרת תיק שבו נדונו 5 נאשמים נוספים ושעיקרו היה עבירות נשק). המאשימה סבורה, כי מתחם הענישה ההולם במקרה שלפנינו נע בין 9 ל-24 חודשי מאסר, וזאת, בין היתר, בשם לב לעונשים שהוטלו על המבצעים העיקריים, וכי העונש הראוי בענייננו מצוי ברף הבינוני-נמוך של מתחם זה. עוד עותרת המאשימה להטיל על הנאשמת מאסר מותנה וכן פיצוי למתלונן. לחומרה ציינה ב"כ המאשימה את העובדה שמדובר באירוע מתוכנן; את העובדה שהנאשמת היא בעלת הסכסוך עם המתלונן; ואת תרומתה של הנאשמת למעשה ההצתה, הנמצאת, כך על פי המאשימה, ברף הגבוה של הסיוע. לקולה ציינה המאשימה את הודאתה של הנאשמת ואת העובדה שהיא נעדרת עבר פלילי. ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה שאזכרה בגזרי הדין שניתנו בעניינם של עלי ורושדי.

5. ב"כ הנאשמת טען מנגד, כי גם אם ניקח את מתחמי הענישה שנקבעו בעניינם של המבצעים העיקריים, שתחתיתם ב-12 חודשי מאסר, הרי שבשים לב לכך שהנאשמת הורשעה בעבירה של סיוע כי אז המתחם בענייננו מתחיל ב-6 חודשי מאסר שניתנים לריצוי גם בדרך של עבודות שירות. מכל מקום, ב"כ הנאשמת סבור כי העונש הראוי בענייננו הוא של"צ והוא מפנה לפסיקה בתמיכה לעמדתו. בטיעונו תיאר ב"כ הנאשמת את הרקע לביצוע העבירה ובסיכומו של דבר ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן.

6. במסגרת ישיבת הטיעונים לעונש אמרה הנאשמת, כי היא מודה שטעתה וביקשה שלא תורחק מילדיה.



7. בהמשך לשיבת הטיעונים לעונש ביקשתי לקבל את חוות דעתו של הממונה על עבודות השירות באשר להתאמתה של הנאשמת למסגרת זו. ביום 15.2.15 התקבלה חוות דעתו החיובית של הממונה.

דין

8. גזירת דינה של הנאשמת תיעשה במסגרת הוראת תיקון 113 לחוק. סעיף 40ג לחוק קובע, כי מתחם הענישה ייקבע תוך התחשבות "בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה".

9. אין צורך להכביר מילים על חומרתה של עבירת ההצתה ועל הערך החברתי עליו היא באה להגן. מדובר בעבירה שתחילתה ידוע אך סופה אינו ידוע, ופוטנציאל הפגיעה בסביבה, בגוף וברכוש, הוא גדול (רא' למשל: ע"פ 1438/14 **בראזי נ' מדינת ישראל**, מיום 26.3.14, פסקה 8 לפסק הדין והאסמכתאות המצוינות שם). המקרה שלפנינו חמור בכך שמדובר במעשה מתוכנן; שבוצע באזור מגורים ואך במקרה לא גרם לפגיעה חמורה יותר.

10. כפי שצוין לעיל, עניינם של שני המבצעים העיקריים הסתיים זה מכבר. על השניים נגזרו 50 חודשי מאסר בפועל. ואולם יודגש, כי השניים הועמדו לדין במסגרת כתבי אישום שבהם האישומים העיקריים היו עבירות נשק בנוסף לעבירת ההצתה מושא דיוננו. מכל מקום, מתחם הענישה לעבירת ההצתה שבה הורשעו השניים הועמד על 12-48 חודשים (הן בגזר דינה של כב' השופטת פלדמן שניתן בעניינו של עלי, והן בגזר הדין שניתן על ידי בעניינו של רושדי). אני סבור כי מתחם זה יפה גם לעניינו. בשים לב לכך שהנאשמת הורשעה בעבירה של סיוע בלבד ובהתחשב במהות הסיוע, כעולה מכתב האישום המתוקן, כי אז המתחם הראוי לטעמי בעניינו נע בין 6 חודשי מאסר שיכול שירוצו בעבודות שירות ל-24 חודשי מאסר.

גזירת עונשה של הנאשמת

11. מעשיה של הנאשמת הם חמורים. אמנם, הנאשמת לא ביצעה בפועל את מעשה ההצתה, ואולם היא בחרה ליטול חלק של ממש בפעולה, סייעה לעלי ולרושדי בהוצאתו לפועל של מעשה ההצתה, ואף היה לה עניין אישי בסכסוך. לזכותה של הנאשמת יש להביא את עברה הנקי, את הודאתה במעשים, ואת מצבה המשפחתי ובכלל זה את העובדה שהיא אם לשלושה ילדים קטנים. עוד מביא אני בחשבון את חרטתה של הנאשמת ואת התרשמותו של שירות המבחן כי הנאשמת הבינה את הפסול שבמעשיה וכי ההליך הפלילי המתנהל נגדה ובייחוד מעצרה בן היומיים מהווה עבורה גורם מרתיע ומציב גבולות. לאור האמור, ובשים לב להמלצת שירות המבחן, המקובלת עליי, אני סבור כי העונש הראוי בעניינה של הנאשמת מצוי בתחתית המתחם אותו קבעתי לעיל.

12. **סיכומי דבר.** לאחר שנתתי דעתי לטענות שהעלו באי כוח הצדדים ובשוקלי את השיקולים לכאן ולכאן, אני מחליט, אפוא, להטיל על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר אשר ירוצו בעבודות שירות. מקום ריצוי עבודות השירות יהיה בהתאם לאמור בחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות מיום 15.2.15. הנאשמת תחל לרצות את עבודות השירות ביום 27.5.15, כאמור בחוות דעת הממונה.



ב. 6 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שהנאשמת לא תעבור תוך 3 שנים את העבירה בה הורשעה.

ג. פיצוי למתלונן בסכום של 7,500 ₪. סכום זה ישולם בתוך 30 ימים.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 ימים.

ניתן היום, כ' באדר תשע"ה, 11 במרץ 2015, במעמד הנוכחים.

אריה רומנוב, שופט